

MINNEGUDSTJENESTE

Allehelgensdag

Lørenskog kirke 1. november 2015

Matteus 5,13 - 16

PREKEN

ALLE HELGENER ELLER ALLE SJELER?

Allerede på 200-tallet begynte man å feire minne til alle martyrene, de som måtte bøte med livet for troens skyld. Slik som St. Laurentius som henger her og som man tror Lørenskog kirke ble viet til i katolsk tid. St. Laurentius var diakon i Roma og nektet og utlevere kirkens penger, som ikke minst de fattige nøt godt av, til keiseren. For det ble han brent levende på en glødende rist. Derfor avbildes St. Laurentius med en rist i hånden, selv om den er gått tapt på vår figur.

I år 835 ble Allehelgens dag innført til minne om alle helgener. Da var for lengst alle dagene i året tildelt en helgen. Samtidig ble Alle sjelers dag

innført dagen etter allehelgensdag, til minne om alle døde. Hos oss i dag har allehelgensdag i stor grad blitt farget av alle sjelers dag. Vi tenner lys på gravene til de vi har mistet, ikke fordi de var helgener, men fordi de betød så mye for oss. Men bibeltekstene vi leser i dag er til minne om helgenene, om de som holdt lyset høyt selv om det kostet dem livet.

JORDENS SALT OG VERDENS LYS

Om disse helgene leser vi i dag at de er jordens salt og verdens lys. Ja, klart St. Laurentius med sin tro og sitt mot, ble salt og lys, ble til kraft og oppmuntring for de andre kristne i Roma. Mor Theresa er blitt helgenkåret, det er en større anerkjennelse enn fredsprisen hun fikk, og det er klart hun var et kraftsenter av håp og lysglimt av fremtidstro for de fattigste av de fattige i Calcuttas slum.

Men da Jesus sa ordene – dere er jordens salt og verdens lys – så var det rettet til alle hans venner, alle som er døpt og tror til hans navn. Om å leve slik at andre kan se og bli overbevist om kraften og

lyset hos Jesus. En Jesustroende uten kraft og lys overbeviser ingen, det vekker heller likegyldighet og forakt.

Saltet har intern virkning. Det hindrer forråtnelse og gir maten god smak. Ta vare på råvarene, ikke bytt de ut, men hold de rene, smakfulle som både søtt og surt, salt og saftig. Tro, håp og kjærlighet er ekte råvarer som ikke kan erstattes. Sannhet og nåde, selvhengivelse og tilgivelse, trøst og glede, er smaker av himmel.

Lyset har ekstern virkning og skinner for alle. De gode gjerninger varmer og lyser for alle som trenger et lys på vandringen. Og det er ofte mye mer hjelp i mange små lys enn et stort.

EN LYSBÆRER I REKKEN

Fra Jesu ord og eksempel, har det gått et stille tog av mennesker av alle slag igjennom historien. Av fint folk og mindre fint folk, av friske og syke, av store og små, menn og kvinner, unge og gamle. Noen få har vært omfangsrike kraftsentre og store, sterke lys som Laurentius. De fleste har vært små

lysbærere og nære kraftsentre for sine. Jeg tenker på mange som har vært lysbærere og kraftsentre inn i mitt liv. Alminnelige lørenskauginger, fra gode venner til folk jeg ikke vet hvem er. Ikke minst folk med sterke livsbegrensninger eller begrensede ressurser menneskelig talt. Alle har de på sitt vis vært mennesker preget av Jesus. Jeg takker Gud for dem, for den smak av himmel de har gitt livet mitt. Råvarer av tro, håp og kjærlighet som har gitt meg kraft og lyst til å gå videre. Til selv å være salt og lys på min vandring, en enkel lysbærer inn i rekken av det store toget Jesus startet.

TENN LYS – VI ER IKKE ALENE

Mange av oss kjenner sterkere på mørket enn lyset denne dagen. På dødens tunge og lange skygger som suger motet ut av oss. Døden er seig, ufravikelig og nådeløs. Den driver oss ut i sorg og savn. Men vit: Du er ikke alene. Det vil du snart få høre med all tydelighet. Vi er mange som sørger, som kjemper, som strever med å rette ryggen, og som på ulikt vis bærer tungt. Du er ikke alene om å synes mørket er truende, og som mer enn noen gang trenger at det tennes lys. Rundt deg. I deg. For

deg. Og for de du savner. Allehelgen forteller oss at vi er et fellesskap av sørgende.

La oss tenne lys. På alle måter. For de vi savner, og som døden har skilt oss fra. For de levende, for oss selv og hverandre. Og for vandring sammen. La oss tenne lys for Jesus.

Eller retter sagt, la Jesus tenne sitt lys i oss. Han som sier: *Jeg er verdens lys. Den som følger meg skal ikke vandre i mørket, men ha livets lys.* Påskemorgen ble livets lys tent. Langfredags dødsmørke ble drevet tilbake. Lyset fra påskemorgen, fra Jesu oppstandelse, er selve kraft- og lyskilden bak alt lys. Det lyset samles vi om her i dag, vi som kjemper med mørket og med døden. Og med det lyset kan vi få varme og kraft til vår vandring, om den er tung eller lett. Og om våre hender ikke klarer å holde lyset oppe, så holder hans hender stand. Og i de lysbærende og kraftfulle sårmerkede hendene kan vi få legge alt: Livet. Døden. Evigheten. For vi er ikke alene.